

*Fens Veggerby i sit galleri
foran et billede af Adam Saks*

JENS VEGGERBY GALLERIEJER MED PASSION FOR URE

AF HENRIETTE MØLLER. FOTO: PER GUDMANN.

2 x hobby

På Ny Østergade i den mere fashionable del af det indre København ligger Galleri Veggerby. Det er ikke sådan et sted, hvor det ligger i luften, at man skal sænke stemmen i ærbødighed, når man træder ind ad døren. – Kunderne skal ikke føle, at de er på museum. Her skal være rart at være, smiler Jens Veggerby.

Om mandagen holder han normalt lukket, men i dag har han slået dørene op for at fortælle om vejen fra en karriere som 6-dages cykelrytter til galleriejer.

– Jeg er så heldig, at jeg for anden gang i livet er i stand til at leve af min hobby, siger han. – Jeg startede som amatørcykelrytter, og det endte med at blive et egentligt job, og da det sluttede, udnyttede jeg min interesse for kunst til at skabe en ny levevej.

På ukendt grund

– Jeg lagde ud med at finde en god beliggenhed til galleriet og købte lokalerne her. Derudover startede jeg fra nul. Og det gik da også ret hurtigt op for mig, at der er langt fra at have en interesse for kunst til at skulle leve af at sælge det. Men det var også meget sundt – at skulle kæmpe for sagen, bedyrer han.

Han havde dog et forspring, fordi han som professionel sportsudøver allerede var et kendt navn. – Generelt var folk meget positive, og pressen gav projektet en masse omtale, som var uvurderlig for mig. Det ville have kostet en formue, hvis jeg skulle have betalt for den samme opmærksomhed i reklamekroner, konstaterer han.

Der var meget, Jens Veggerby skulle lære i begyndelsen. – Som cykelrytter bliver alt arrangeret for én.

Fra dit hotelværelse til din flybillet, så det at skulle være administrator var helt nyt for mig. Det var også meget vigtigt for mig at blive en god chef. Jeg ved fra mig selv, at man yder mere, når man bliver behandlet godt, og det giver et meget bedre arbejdsklima. I øvrigt kan man ikke tage godt imod kunderne, hvis man selv er sur og tvær, pointerer han.

De unge talenter

Jens Veggerby satser på de helt unge talenter, der endnu ikke er kendte, men er målrettede og ambitiøse. – Det jeg kan lide ved at arbejde med de unge kunstnere er, at det er sjovt at være med til at give nogen en chance. En af dem, der startede her, Adam Saks, er fx nu blevet solgt til fire museer deriblandt Statens Mu-

seum for Kunst, og det er en stor oplevelse at kunne følge sådan et talent fra starten, siger Jens Veggerby.

Bare folk ikke er ligeglade

Tager man en hurtig runde i galleriet, opdager man en stor variation i de udstillede værker. – Det er meget blandet, det jeg udstiller, men tendensen i øjeblikket går på en tilbagevenden til det figurative, og der er langt mellem de rent abstrakte værker. Ligesom fx i tøjbranchen dukker gamle moder op igen. Uanset hvad, så tænder jeg meget på humor i billeder. Derudover går jeg efter motivet og det tekniske. Jeg vælger altid kunst til galleriet, jeg selv gerne ville have hængende derhjemme, men jeg har med tiden fundet frem til, hvad der også er salgbart.

Både det pæne og det rå tiltaler Jens Veggerby, men det primære er, at kunst skal sætte tanker i gang. – Jeg ønsker, at besøgende i galleriet skal tage stilling, og jeg synes også, det er sjovt, når folk tager afstand og synes, noget er rædselsfuldt. Så længe de ikke er ligeglade, understreger han.

Hjertet – ikke pengepungen

Man skal købe kunst med hjertet, efter Jens Veggerbys mening. Ikke i forventningen om at gøre en god investering. – Kunst har meget til fælles med smykker: Den, der ejer et maleri eller et smykke, skal jo helst føle glæde ved tingen. Når fx en kvinde ser på et smykke, hun bærer, skal hun gerne se noget, der bringer minder frem og er et symbol på noget eller nogen i hendes liv, som hun værdsætter. Det ville være trist, hvis hun udelukkende glædede sig over det beløb, smykket kan indbringe på en auktion. Det samme gør sig gældende med kunst: Det er meningen, at man skal holde af det, påpeger Jens Veggerby.

Arveligt belastet ur-freak

Ud over at brænde for kunst, har Jens Veggerby en anden passion: Ure i den dyre ende af skalaen.

– Min farfar var urmager, og min fætter og jeg har altid været besat af ure. For 15 år

To af Jens Veggerbys ure: Et Catier Santos 100 og et Rolex Detona.

siden var mit hold sponsoreret af urfirmaet TAG Heuer. Jeg fik derfor en del ure derfra. De blev imidlertid stjålet ved et indbrud i min lejlighed. Da taksatoren fra forsikringsselskabet kom, og jeg fortalte ham, at jeg lå inde med ti kostbare ure, troede han ikke på mig. Han måtte ringe til TAG Heuer for at få det bekræftet, og jeg fik da også tabet dækket til sidst, griner Jens Veggerby.

4 1/2 års ventetid

– Ure er de eneste smykker, jeg går med, og fordi jeg ikke har så mange andre laster – jeg ryger ikke og går sjældent i byen og smider om mig med penge – synes jeg, at jeg har lov til at have denne her fikse idé med ure. Min kæreste Natasha går også meget op i ure og kan i øvrigt finde på at hugge mine og gå rundt med dem om sit spinkle håndled. Det synes jeg er ret sejt.

”Jeg ønsker, at besøgende i galleriet skal tage stilling, og jeg synes også det er sjovt, når folk tager afstand og synes noget er rædselsfuldt.”

Hun har heller aldrig brokket sig, når jeg er kommet hjem og har brugt en mindre formue på et ur, så set i det lys, er det praktisk, at vi deler den samme svaghed for ure, bemærker Jens Veggerby.

I dag er Jens Veggerby igen oppe på at have omkring ti ure. Fx har han et af Cartiers Santos 100-ure og et Rolex Detona i stål, som man næsten kun kan finde på auktioner, fordi der laves meget få.

– Det er faktisk mit andet Datona. Det første købte jeg ved et rent lykketræf i en forretning i København uden at ane, at det er sjældent, de er til salg. En italiensk ven spurgte, om han måtte købe det til mange gange den pris, jeg selv havde givet, så jeg solgte det til ham. Først bagefter, da jeg ville ud og have et nyt, gik det op for mig, at man skulle stå på venteliste i syv år for at få det. Der gik dog ”kun” fire og et halvt år, men jeg har ikke lyst til at stå på den venteliste igen, så det ur jeg har nu, beholder jeg, forsikrer han.

Ejendomsmægler i Italien

På spørgsmålet om han har planer om igen at skifte kurs i livet, afslører Jens Veggerby, at han altid tumler med en milliard planer. – Fra min tid som cykelrytter lærte jeg Italien godt at kende, og vi har en plan om at købe og istandsætte en gammelt hus i for eksempel Piemonte. Jeg tror på, at jeg senere hen ville kunne finde noget at leve af dernede. Salg eller udlejning af ejendomme kunne være en mulighed. Jeg kunne også godt tænke mig at starte en jysk afdeling af galleriet i Herning eller Århus. Men ting bliver ikke til noget af sig selv, man er nødt til at få hænderne op af lommen, hvis det skal lykkes, slutter han.

Fakta om Jens Veggerby

1998: Jens Veggerby stoppede som professionel cykelrytter.

1999: startede han firmaet Veggerby Sport & Kultur, som stadigvæk eksisterer.
www.veggerbysport.dk

2002: Galleri Veggerby åbnede,
www.galleriveggerby.dk

Interessen for kunst har han med hjemmefra, hvor hans forældre var stærkt interesserede i kunst og design.

Jens Veggerby er ikke selv kunstner, men har malet tre malerier til velgørende formål.

Han synes selv, han er bedre til at designe, og han fremstiller moderne borde, som han sælger ca. ti af om året.

Det er sjældent, at Jens Veggerby i dag har tid til at cykle, men for et par år siden kørte han motionsløbet Ritter Classic, der afholdes en gang årligt i sommerhalvåret, www.ritterclassic.dk.

